Kent de geriatrische patiënt zijn medicatie en weet hij waarvoor ze dient? Registratie en poging tot optimalisatie

Haio: SCHATTEMAN Arne , U.G.
Promotor: PETROVIC Mirko , U.G.
Praktijkopleider: BACHMANN Christian , DE WILDE Bieke , SCHATTEMAN Edwig

Context: Oudere patiënten nemen vaak heel wat geneesmiddelen. Toch is de medicatiekennis in deze groep over het algemeen minder goed. Fouten in medicatie-inname leiden vaak tot ongewenste effecten en hospitalisatie. Verbetering van de medicatiekennis van oudere patiënten kan deze fouten voorkomen.

Onderzoeksvraag: Hoe is het gesteld met de huidige medicatiekennis van oudere patiënten en hoe kunnen we dit proberen verbeteren in de huisartspraktijk?

Methode: Eerst werd aan de hand van een literatuuronderzoek getracht de huidige medicatiekennis van ouderen, zowel in de thuissetting als gehospitaliseerd, in kaart te brengen. Ook werd gekeken naar de gevolgen van een foutieve medicatie-inname en werd in de literatuur gezocht naar methoden om de kennis te verbeteren. Vervolgens werd aan de hand van een interview gepeild naar de medicatiekennis in een gehospitaliseerde en een ambulante groep oudere patiënten. Er werd getracht deze kennis te verbeteren aan de hand van enkele eenvoudige interventies (medicatielijst met indicatie, vereenvoudigen medicatieschema, educatie). Tot slot werd de medicatiekennis opnieuw onderzocht.

Resultaten: In de gehospitaliseerde groep werd in 54,5% (24 van de 44 gevallen) de indicatie van de geneesmiddelen correct benoemd. In de ambulante groep voor de interventie was dit getal 67,1% (57 van de 85), na de interventie 76,8% (63/82). De kennis van de bijwerkingen was in alle groepen zeer slecht gekend. Er werden vooral antihypertensiva, bloedverdunners en ? in de ambulante groep - slaap- en kalmeermiddelen en middelen tegen osteoporose genomen. Kennis van de indicatie hiervan varieerde. Slaap- en kalmeermiddelen en middelen tegen osteoporose waren goed gekend, antihypertensiva slecht.

Conclusie: In deze studie werd met eenvoudige interventies een verbetering verkregen van de medicatiekennis bij een groep ambulante patiënten uit een huisartspraktijk. Hoewel de steekproef te klein was om definitieve conclusies te trekken, zijn de resultaten hoopgevend.